

Koszalin, dnia 19 lutego 2024 r.

SKO.4170.2360.2023

DECYZJA

Na podstawie:

- art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 775, dalej: K.p.a.),
- art. 71 ust.1 i ust. 2 pkt 2, art. 84, art. 85 ust. 2 pkt 2 i ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 1094 ze zm., dalej: oos) oraz § 3 ust.1 pkt 54a lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839),
- art. 1, art. 2, art. 17 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz. U. z 2018 r., poz. 570),

po rozpatrzeniu odwołania Pana _____, reprezentowanego przez adwokata _____, od decyzji Wójta Gminy Wałcz znak: GK.6220.4.8.2023.KO z dnia 2 sierpnia 2023 r. o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie farmy fotowoltaicznej o mocy do 25 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach nr 436/1 i 436/2 obręb Witankowo, gmina Wałcz,

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie, w składzie:

- Przewodnicząca – Iwona Szaranek (sprawozdawca)
- Członkowie – Agata Witkowska
- Joanna Mojska

na posiedzeniu w dniu 19 lutego 2024 r. orzeka:

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

Uzasadnienie

Zaskarżoną decyzją, Wójt Gminy Wałcz stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia polegającego na budowie farmy fotowoltaicznej o mocy do 25 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach nr 436/1 i 436/2 obręb Witankowo, gmina Wałcz, oraz ustalił środowiskowe uwarunkowania dla ww. inwestycji. Decyzja została wydana po uzyskaniu wymaganych opinii na podst. art. 64 ust. 1 co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Po przeanalizowaniu dokumentacji i uwarunkowań przedsięwzięcia w związku z oddziaływaniem przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko oraz po zapoznaniu się ze stanowiskiem organów opiniujących, Wójt Gminy Wałcz orzekł o braku obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia polegającego na budowie farmy fotowoltaicznej oraz określił warunki i wymagania dla przedsięwzięcia.

Pan _____, jako strona postępowania (dalej: skarżący), odwołał się od tego rozstrzygnięcia, z zachowaniem ustawowego terminu, zarzucając decyzji:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 63 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (dalej jako: oos) poprzez przyjęcie, że planowane przedsięwzięcie nie wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, w sytuacji, w której z okoliczności faktycznych sprawy wynika, iż przedsięwzięcie to realizowane jest w obszarze Natura 2000, w sąsiedztwie obszaru chronionego krajobrazu oraz w sąsiedztwie obiektu wpisanego do rejestru

zabytków parku dworskiego, a które to okoliczności powinny być szczegółowo zbadane właśnie na etapie sporządzanej oceny oddziaływania na środowisko,

2. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 72 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 66 ust. 1 pkt 5 ooś, albowiem rozwiązania przyjęte w karcie informacyjnej nie przedstawiają trzech alternatywnych wariantów przedsięwzięcia, a to w szczególności z uwagi na fakt, że przedstawione warianty mają charakter iluzoryczny oraz nie wykazują cech względem siebie alternatywnych, a w związku z czym nie rozważono w sposób należyty wpływu inwestycji na środowisko,

3. naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 107 § 3 kpa w zw. z art. 126 kpa, art. 77 § 1 kpa w zw. z przepisami prawa materialnego, tj. art. 63 i 64 ooś, poprzez zaniechanie samodzielnego (przez organ) ustalenia okoliczności istotnych i rzetelnego uzasadnienia rozstrzygnięcia, a poprzestanie na mechanicznym przeniesieniu stanowiska wnioskodawcy i organów opiniujących,

4. naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 62 ust. 1 ooś, poprzez oparcie zaskarżonej decyzji na postanowieniach organów opiniujących, w sytuacji w której organy te w momencie wydawania swoich rozstrzygnięć nie dysponowały ostateczną wersją karty informacyjnej przedsięwzięcia, a więc dokumentu mającego kluczowe znaczenie dla treści ich opinii.

W oparciu o art. 138 § 2 K.p.a., strona skarżąca wniosła o uchylenie w całości zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy organowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia oraz na podst. art. 142 K.p.a. o „rozpoznanie postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 15 czerwca 2023 roku oraz opinii Państwowego Gospodarstwa Wodnego z dnia 6 czerwca 2023 roku, albowiem rozstrzygnięcia te zostały wydane na podstawie nieostatecznej wersji karty informacyjnej przedsięwzięcia, co powinno spowodować konieczność ich uchylenia w całości oraz ponownego zbadania sprawy przez organy opiniujące”.

Organ pierwszej instancji nie znalazł podstaw do wydania nowej decyzji w trybie art. 132 § 1 K.p.a. i przekazał odwołanie wraz z aktami sprawy organowi odwoławczemu.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie po rozpatrzeniu odwołania ustaliło, co następuje. Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Podstawę materialnoprawną w niniejszej sprawie stanowi ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (dalej: ustawa ooś). Na wstępie należy wskazać, że organ odwoławczy rozstrzyga sprawę na podstawie ww. ustawy wg brzmienia na dzień 15 października 2023 r. z wyjątkami, które zostaną niżej wskazane. Na mocy ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2023.1890) ustawa ooś została zmieniona z dniem 16 października 2023 r. (z wyjątkami). Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy zmieniającej, do spraw prowadzonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 (czyli ooś) wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, z wyjątkiem przepisów art. 61 ust. 1, art. 66 ust. 1 pkt 5, art. 82 ust. 1 oraz art. 86f ust. 2 i 4 ustawy zmienianej w art. 1, które stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz stosuje się przepisy art. 86f ust. 1a, 2a i 8 ustawy zmienianej w art. 1. Zatem te wymienione przepisy należy zastosować w aktualnym brzmieniu, natomiast pozostałe, w brzmieniu dotychczasowym (tj. sprzed omawianej zmiany). Na marginesie należy podkreślić, że ww. przepisy wskazane jako wyjątek, nie znajdują w niniejszej sprawie zastosowania na etapie postępowania odwoławczego.

Postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia (art. 73 ust. 1 ustawy ooś). Na mocy art. 71 ooś, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Uzyskanie tej decyzji jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Przedsięwzięcia kwalifikuje się do odpowiedniej kategorii na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1839) w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Postępowanie w niniejszej sprawie zostało wszczęte na wniosek RP Global OZE IX spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, w imieniu której działa Pani Elżbieta Dusza – Zwolińska, prowadząca jednoosobową działalność gospodarczą pod nazwą „EMMAA Elżbieta Dusza – Zwolińska”. Wniosek wpłynął w dniu 19 maja 2023 r. Wraz z wnioskiem Spółka złożyła wymaganą dokumentację, w tym Kartę Informacyjną Przedsięwzięcia (dalej: KIP) na podst. art. 74 ust. 1 ooś.

Planowana inwestycja polega na budowie farmy fotowoltaicznej o mocy do 25 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach nr 436/1 i 436/2 obręb Witankowo, gmina Wałcz. W sprawie bezspornym jest, że wnioskowane przedsięwzięcie zalicza się do mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Klasyfikacji tej dokonano prawidłowo na dzień wydania zaskarżonej decyzji na podst. § 3 ust. 1 pkt 54 lit. b ww. rozporządzenia (zabudowa systemami fotowoltaicznymi o powierzchni wyznaczonej po obrysie zewnętrznych skrajnych modułów paneli nie mniejszej niż 1 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a). Od dnia 13 września 2024 r., na skutek nowelizacji rozporządzenia, na podst. § 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 sierpnia 2023 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U.2023.1724) zdanie wstępne pkt 54 zostało zmienione i nie dotyczy już zabudowy systemami fotowoltaicznymi. Na podst. § 1 pkt 2 rozporządzenia zmieniającego został dodany § 3 ust. 1 pkt 54a o brzmieniu:

54a) zabudowa systemami fotowoltaicznymi o powierzchni wyznaczonej po obrysie zewnętrznych skrajnych modułów paneli nie mniejszej niż: a) 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy, b) 2 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a

- z wyłączeniem zabudowy systemami fotowoltaicznymi lokalizowanej na dachach i elewacjach obiektów budowlanych;

Zatem w obecnym stanie prawnym, kwalifikacji planowanej inwestycji do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko należy dokonać na podst. § 3 ust. 1 pkt 54a lit. b rozporządzenia. Zmiana ta pozostaje bez wpływu na merytoryczne rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie, bowiem przewidywana powierzchnia przekracza określone w ww. przepisach zarówno przed zmianą, jak i po niej.

Dla ww. przedsięwzięcia może być wymagany obowiązek przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko, zatem organ prowadzący sprawę zobligowany był w pierwszej kolejności ustalić, czy dla konkretnej inwestycji, obowiązek ten zachodzi. Jak stanowi art. 59 ust. 1 pkt 2 ooś, przeprowadzenia oceny oddziaływania wymaga realizacja planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek ten został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 ustawy, w drodze postanowienia.

Zgodnie z art. 64 oś, postanowienie wydaje się po zasięgnięciu opinii:

- 1) regionalnego dyrektora ochrony środowiska;
- 2) organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3a, 10-19 i 21-28, oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b;
- 3) organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy;
- 4) organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne.

Analiza akt postępowania, przeprowadzona przez skład orzekający Kolegium, pozwala poczynić ustalenia, że wymóg ten został w niniejszym postępowaniu spełniony. Organ pierwszej instancji uzyskał wymagane opinie, które nie stwierdziły obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania dla wnioskowanego przedsięwzięcia. Wobec tego należy również uznać, że prowadzone postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, nie zalicza się do „wymagających udziału społeczeństwa”, a wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla wnioskowanego przedsięwzięcia nie wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Zgodnie z art. 64 ust. 3 oś, organy, o których mowa w ust. 1 i 1a, uwzględniając łącznie uwarunkowania, o których mowa w art. 63 ust. 1, wydają opinię, co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby - co do zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Zgodnie z ust. 3a, opinia regionalnego dyrektora ochrony środowiska i organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej o braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko może wskazać na konieczność określenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunków lub wymagań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożenia obowiązków działań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c.

W niniejszej sprawie, po dokonaniu analizy dokumentacji w sprawie, w tym Karty Informacyjnej Przedsięwzięcia, po przeanalizowaniu rodzaju i charakteru planowanej inwestycji, organy wydały stosowne opinie, które uwzględniają łącznie wszystkie uwarunkowania, o których mowa w art. 63 ust. 1, tj. rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia oraz usytuowanie przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, rodzaj, cechy i skalę możliwego oddziaływania.

Dyrektor Zarządu Zlewni Wód Polskich w Pile, opinią BD.ZZŚ.2.4901.139.2023.AK z dnia 06.06.2023 r. nie stwierdził potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia oraz wskazał na konieczność określenia warunków w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Czyniąc zadość wnioskowi strony skarżącej, Kolegium poddało rozpatrzeniu zaskarżenie tego aktu wniesione wraz z odwołaniem. W pierwszej kolejności należy podkreślić, że Dyrektor Zarządu Zlewni Wód Polskich w Pile wydał opinię zgodnie z kompetencjami na podst. art. 64 ust. 1 pkt 4 oś w zw. z art. 397 ust. 3 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne, jako organ właściwy do wydania oceny wodnoprawnej. Organ ten przeprowadził analizę przedsięwzięcia w zakresie zgodnym z zakresem przedmiotowym kompetencji, tj. w zakresie zarządzania środowiskiem wodnym. Organ poddał szczegółowej analizie planowane przedsięwzięcie i ustalił, że nie będzie ono miało negatywnego wpływu na stan jednolitych części wód oraz na realizację celów środowiskowych,

które określono w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. 2023 poz. 335).

W ocenie Kolegium, późniejsze uzupełnienia KIP, przesłane na wniosek Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Wałczu, pozostają bez wpływu na ww. opinię Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Pile. Uzupełnienia dotyczą oceny wpływu przedsięwzięcia na zdrowie ludzi – w zakresie planowanej linii energetycznej wysokiego napięcia oraz wątpliwości, czy planowana jest linia doziemna, czy też naziemna. Jak czytamy w przesłanym wyjaśnieniu:

„W ramach realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia polegającego na budowie farmy fotowoltaicznej o mocy do 25 MW wstępnie planuje się przyłączenie projektowanej farmy do sieci elektroenergetycznej za pomocą doziemnej linii kablowej średniego napięcia SN. Jednak ze względu na początkową fazę projektowania przedmiotowego zamierzenia inwestycyjnego Wnioskodawca nie wyklucza możliwości podłączenia instalacji za pomocą linii wysokiego napięcia, co podporządkowane jest głównie możliwościami sieci operatora oraz otrzymanymi na późniejszym etapie postępowania warunkami technicznymi. Dlatego też, w karcie informacyjnej przedsięwzięcia wskazano w punkcie 10.3. na stronie 57 wartość 110 kV/30kV sugerujące podłączenie instalacji za pomocą linii kablowej wysokiego napięcia jako rozwiązanie alternatywne. Jednak przedstawione oddziaływanie planowanej instalacji fotowoltaicznej w zakresie emisji pól elektromagnetycznych nie ulega zmianom, tj. poziom pola elektromagnetycznego generowanego przez poszczególne elementy instalacji fotowoltaicznej nie przekracza wartości normatywnych. Urządzenia te nie wytwarzają pola elektromagnetycznego, którego poziom mógłby osiągnąć wartości zagrażające środowisku, nawet w ich bezpośrednim sąsiedztwie”. Kolegium pragnie zauważyć, że zgodnie z Kartą Informacyjną Przedsięwzięcia na str. 39, warunki przyłączenia zostaną określone w umowie pomiędzy gestorem sieci, a Inwestorem, co wynika również wprost z obowiązujących przepisów. Stosownie do postanowień art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385 t. j. ze zm.), przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii jest obowiązane do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci z podmiotami ubiegającymi się o przyłączenie do sieci, na zasadzie równoprawnego traktowania i przyłączania, w pierwszej kolejności, instalacji odnawialnego źródła energii, jeżeli istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci i dostarczania tych paliw lub energii, a żądający zawarcia umowy spełnia warunki przyłączenia do sieci i odbioru. Co istotne, zgodnie z art. 7 ust. 8d pkt 1 ustawy Prawo energetyczne, do wniosku o określenie warunków przyłączenia podmiot ubiegający się o przyłączenie źródła energii elektrycznej do sieci elektroenergetycznej, dołącza w szczególności, w przypadku przyłączania do sieci źródeł innych niż mikroinstalacje - wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku braku takiego planu, decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu dla nieruchomości określonej we wniosku, jeżeli jest ona wymagana na podstawie przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Przyłączenie do sieci elektroenergetycznej może zatem nastąpić po złożeniu wniosku o określenie warunków przyłączenia, którego obligatoryjnym elementem jest decyzja o warunkach zabudowy. Dopiero po złożeniu takiego wniosku, przedsiębiorstwo energetyczne ustala, czy istnieją techniczne warunki przyłączenia do sieci. W przypadku inwestycji związanej z budową farmy fotowoltaicznej, nie ma możliwości określenia przez przedsiębiorstwo energetyczne warunków przyłączenia do sieci przed wydaniem decyzji o ustaleniu warunków zabudowy. Na tę specyfikę zwraca się uwagę w orzecznictwie sądowo administracyjnym dotyczącym ustalenia warunków zabudowy (por. wyrok WSA w Łodzi z dnia 19 sierpnia 2022 r., sygn. akt II SA/Łd 520/22, wyrok WSA w Szczecinie z dnia 1 grudnia 2022 r., sygn. akt II SA/Sz 637/22, z dnia 1 grudnia 2022 r. sygn. akt II SA/Sz 732/22, z dnia 9 listopada 2022 r. II SA/Sz 513/22). Tym bardziej zatem na pierwszym etapie inwestycyjnym, jakim jest uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, nie jest możliwe określenie warunków

przyłączenia farmy. W ocenie Kolegium, kwestia ta pozostaje zatem poza zakresem niniejszej sprawy. Ponadto, przywołany pkt KIP 6.1.1 opisuje sposób „przekazywania energii ze stacji transformatora do obiektu technicznego, który jest sterownią całej farmy” – ma to nastąpić podziemną linią średniego napięcia. W pkt 6.1.2 zaznaczono, że projekt przyłącza do sieci energetycznej lokalnego operatora będzie uzależniony od wydanych warunków przyłączenia, co jest uzasadnione, zważywszy na wyżej przywołane przepisy Prawa energetycznego. Natomiast pkt KIP 10.3 opisuje sposób dostarczania energii elektrycznej do systemu operatora, czyli poza planowaną farmę. Ma to nastąpić za pomocą kabla średniego napięcia. Przeprowadzona przez Kolegium analiza pozwala stwierdzić, że Karta Informacyjna Przedsięwzięcia nie zawiera w tym zakresie sprzeczności. Wątpliwości Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Wałczu zostały wyjaśnione pismem autora KIP, dr inż. Elżbiety Duszy-Zwolińskiej, z dnia 21.06.2023 r. Nie stanowi to jednak uzupełnienia, czy też rozszerzenia KIP w sensie merytorycznym, a jedynie wyjaśnienie wątpliwości jednego z organów opiniujących. Zarówno Dyrektor Zarządu Zlewni Wód Polskich w Pile, jak i Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie, nie mieli w tym zakresie żadnych wątpliwości co do treści KIP, co należy uznać za uzasadnione. Kolegium nie podziela zatem stanowiska strony skarżącej, że rozstrzygnięcie organu opiniującego zapadło „na podstawie nieostatecznej wersji karty informacyjnej przedsięwzięcia”. Nie każde wyjaśnienia przedłożone przez wnioskodawcę należy traktować jako zmianę KIP.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Wałczu pismem znak: ZNS.9022.40.2.2023 z dnia 05.07.2023 r. również nie stwierdził potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego zamierzenia inwestycyjnego i nie określił zakresu raportu oddziaływania na środowisko. Jak już wyżej Kolegium wskazało, opinia ta została wydana po „uzupełnieniu karty informacyjnej z dnia 21.06.2023 r.”, które to uzupełnienie było faktycznie wyjaśnieniem wątpliwości organu, co do treści KIP.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie Wydział Spraw Terenowych w Koszalinie postanowieniem z dnia 15.06.2023 r. znak: WST-K.4220.167.2023.MGN również wyraził opinię, że dla planowanego przedsięwzięcia nie ma potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz wskazał na konieczność określenia warunków w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Czyniąc zadość wnioskowi strony skarżącej, Kolegium poddało rozpatrzeniu zaskarżenie tego aktu wniesione wraz z odwołaniem. W zakresie zarzutów strony skarżącej w kwestii wydania opinii „na podstawie nieostatecznej wersji karty informacyjnej przedsięwzięcia”, Kolegium wypowiedziało się już powyżej, poddając analizie opinię Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Pile. Podniesiona argumentacja jest aktualna również w odniesieniu do opinii RDOŚ. Wobec powyższego, zarzuty odwołania w tej kwestii należy uznać za bezzasadne.

W tym miejscu należy zauważyć, że art. 59 ust. 2 ooś przewiduje ponadto, że realizacja planowanego przedsięwzięcia innego niż określone w art. 59 ust. 1 ooś, wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, jeżeli:

- 1) przedsięwzięcie to może znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, a nie jest bezpośrednio związane z ochroną tego obszaru lub nie wynika z tej ochrony;
- 2) obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 został stwierdzony na podstawie art. 97 ust. 1. Zgodnie z tym przepisem, Regionalny dyrektor ochrony środowiska stwierdza, w drodze postanowienia, obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, uwzględniając łącznie następujące uwarunkowania:
 - 1) rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia, z uwzględnieniem:
 - a) skali przedsięwzięcia i wielkości zajmowanego terenu oraz ich wzajemnych proporcji,

b) powiązań z innymi przedsięwzięciami realizowanymi, zrealizowanymi lub planowanymi, znajdującymi się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,

c) wykorzystywania zasobów naturalnych,

d) emisji i występowania innych uciążliwości,

e) ryzyka wystąpienia poważnej awarii, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii;

2) usytuowanie przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, w szczególności przy istniejącym użytkowaniu terenu, zdolności samooczyszczania się środowiska i odnawiania się zasobów naturalnych i walorów przyrodniczych oraz uwarunkowań miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego - uwzględniające cel ochrony obszaru Natura 2000 oraz tereny występowania gatunków lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych będących przedmiotem ochrony w obszarze Natura 2000;

3) rodzaj i skalę możliwego oddziaływania przedsięwzięcia, rozważanego w odniesieniu do uwarunkowań wymienionych w pkt 1 i 2, wynikające z:

a) zasięgu oddziaływania,

b) wielkości i złożoności oddziaływania, z uwzględnieniem obciążenia istniejącej infrastruktury technicznej,

c) prawdopodobieństwa oddziaływania,

d) czasu trwania, częstotliwości i odwracalności oddziaływania

- w odniesieniu do oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, w szczególności w odniesieniu do integralności i spójności tych obszarów, oraz biorąc pod uwagę skumulowane oddziaływanie przedsięwzięcia z innymi przedsięwzięciami.

2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, wydaje się w przypadku stwierdzenia, że przedsięwzięcie może znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000.

Szczególna ochrona obszaru Natura 2000 wynikająca z przywołanych przepisów wymaga od RDOŚ określenia jaka jest jego specyfika i na czym polegają działania związane z ochroną tego miejsca, a także z jakiego rodzaju negatywnym oddziaływaniem będzie się wiązało wybudowanie stacji bazowej, a następnie jej eksploatacja, jaki będzie wpływ tych działań na obszar Natura 2000 i czy wpływ ten należy zakwalifikować jako znaczący w rozumieniu art. 59 ust. 2 pkt 1 ooś. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie, opiniując przedmiotową inwestycję w zakresie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, poddał analizie również wpływ przedsięwzięcia na najbliższe usytuowane obszary Natura 2000, szczegółowo je analizując pod kątem ww. przesłanek. RDOŚ ustalił, że w sąsiedztwie obszaru inwestycyjnego znajduje się obszar „Puszcza nad Gwdą”(PLB300012) oraz korytarz ekologiczny pn. „Lasy Waleckie”. Po szczegółowej i wnikliwej analizie, organ ten uznał, że biorąc pod uwagę nałożone w postanowieniu opiniującym warunki uwzględniające ochronę środowiska przyrodniczego, należy wykluczyć możliwość negatywnego oddziaływania wnioskowanej farmy fotowoltaicznej na bioróżnorodność analizowanego terenu. Specjalistyczny organ ochrony środowiska nie znalazł podstaw do nałożenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Kolegium nie znajduje wad postępowań przeprowadzonych przez organy opiniujące, które mogłyby skutkować uchynieniem zaskarżonej decyzji. Organ uzgadniające, w myśl art. 64 ust. 3 ooś uwzględniły łącznie (każdy z organów w ramach swej właściwości rzeczowej) uwarunkowania, o których mowa w art. 63 ust. 1, wydają opinię, co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stwierdzając zgodnie brak takiej potrzeby. Opinie zostały wyczerpująco

i przekonująco uzasadnione. Zgodnie z art. 64 ust. 3a, opinia regionalnego dyrektora ochrony środowiska i organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej o braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko może wskazać na konieczność określenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunków lub wymagań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożenia obowiązków działań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c. Opinie tych organów przedłożone w niniejszej sprawie określają istotne warunki korzystania ze środowiska, które przeanalizował i uwzględnił organ prowadzący sprawę, tj. Wójt Gminy Wałcz.

W ocenie Kolegium, zostały wyważone kryteria istotne dla stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania spornego przedsięwzięcia na środowisko. Okoliczności te potwierdzają opinie właściwych organów. Organ pierwszej instancji, dzieląc stanowisko organów opiniujących, po przeprowadzeniu postępowania, orzekł o braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (art. 84 ust. 1 oos). Zaskarżona decyzja zawiera uzasadnienie (art. 85 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 oos) wymagane w przypadku, gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – tj. informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzeniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Z uzasadnienia wynikają motywy rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, które Kolegium podziela. Celem postępowania było ustalenie, czy wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia, zaliczonego do mogących potencjalnie oddziaływać na środowisko, wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. W razie braku takiej potrzeby, należało orzec w tym przedmiocie w decyzji oraz ustalić takie warunki realizacji przedsięwzięcia, które wyeliminują lub ograniczą ewentualnego ryzyko negatywnego wpływu na środowisko. W ocenie Kolegium, cel ten został spełniony.

Zarzut strony skarżącej, jakoby przedsięwzięcie miało być realizowane w obszarze Natura 2000, nie znajduje poparcia w realiach niniejszej sprawy. Z dokumentacji przedłożonej w sprawie (KIP wraz z mapą) oraz z uzasadnieniem decyzji wynika, że przedsięwzięcie nie będzie realizowane w obszarze chronionym, a jedynie w jego sąsiedztwie. Jak wskazano w KIP oraz w decyzji, tylko niewielki fragment północnej części działki nr 436/2 znajduje się w obszarze Natura 2000 Puszcza Nad Gwdą PLB300012. Weryfikując tę informację, Kolegium ustaliło pomocniczo na podstawie Systemu Informacji Przestrzennej gminy Wałcz, obszar Natura 2000 Puszcza Nad Gwdą faktycznie jedynie graniczy z działką nr 436/2. Proponowany teren inwestycyjny nie znajduje się na obszarze Natura 2000, a nawet został odsunięty od jego granic. Podjęte również zostały środki w celu zapewnienia swobodnej migracji i żerowania zwierząt na tym obszarze. Wyłączone spod inwestycji zostały również fragmenty działki, gdzie występują lokalne wyspy środowiskowe (pojedyncze ekosystemy lub grupy ekosystemów o zbliżonym charakterze – jak wskazano w KIP – zadrzewienia i trwałe użytki zielone – m.in. str. 8 KIP). Natomiast okoliczność planowania przedsięwzięcia w sąsiedztwie obszaru chronionego krajobrazu oraz w sąsiedztwie obiektu wpisanego do rejestru zabytków - parku dworskiego, pozostaje bez wpływu na rozstrzygnięcie. Jak wskazano w zaskarżonej decyzji, północna granica działki 436/2 bezpośrednio sąsiaduje z obszarem chronionego krajobrazu „Pojezierze Wałeckie i Dolina Gwdy”. Proponowany teren inwestycyjny został odsunięty od tego obszaru o minimum 10-15 m. W obrębie proponowanego terenu inwestycji nie występują obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną. Najbliżej położony obiekt wpisany do rejestru zabytków znajduje się w bezpośrednim sąsiedztwie działki nr 436/1, obr. Witankowo. Jest to park dworski z początku XIX w. Proponowany teren inwestycyjny usytuowany zostanie w odległości ok. 70 m od tego obszaru. Teren ten stanowi element wyodrębnionego szlaku

przemieszczania się zwierząt w otwartym krajobrazie rolniczym (park dworski jest zaniedbany). Należy w tym miejscu podkreślić, że zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 3 ooś, opis istniejących w sąsiedztwie lub w bezpośrednim zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia zabytków chronionych na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, obligatoryjnie musi znaleźć się w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, który jest sporządzany wyłącznie w razie stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Kolegium nie stwierdziło również naruszenia art. 72 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku, poprzez niewskazanie wariantów alternatywnych. Zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 5 ooś, opis wariantów przedsięwzięcia uwzględniający szczególne cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania na środowisko, ze wskazaniem wariantu wybranego do realizacji, racjonalnego wariantu alternatywnego oraz racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska, stanowi obligacyjny element raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, który jest sporządzany wyłącznie w razie stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. W niniejszej sprawie organ nie stwierdził takiego obowiązku.

Zgodnie z art. 62a ust. 1 ooś, karta informacyjna przedsięwzięcia powinna zawierać dane o „ewentualnych wariantach przedsięwzięcia”, co nie jest tożsame z ww. wymogiem odnoszącym się do raportu. Zarówno w judykaturze, jak i doktrynie, zgodnie z literalnym brzmieniem powołanego przepisu, wskazuje się, że "zamieszczenie w karcie informacyjnej danych o ewentualnych wariantach przedsięwzięcia jest prawem, a nie obowiązkiem inwestora i może on w karcie informacyjnej przewidzieć tylko jeden wariant jego realizacji (por. wyrok NSA z dnia 17 października 2017 r., II OSK 249/16, wyrok WSA w Poznaniu z dnia 15 lipca 2021 r., sygn. akt II SA/Po 509/20 oraz K. Gruszecki (w:) Komentarz do ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, wyd. III, LEX/el. 2020, art. 62 (a)).

Nie zasługuje również na aprobatę zarzut naruszenia przepisów postępowania mające istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 107 § 3 kpa w związku z art. 126 kpa, art. 77 § 1 kpa w zw. z art. 63 i 64 ooś, poprzez zaniechanie samodzielnego (przez organ) ustalenia okoliczności istotnych i rzetelnego uzasadnienia rozstrzygnięcia, a poprzestanie na mechanicznym przeniesieniu stanowiska wnioskodawcy i organów opiniujących. Kolegium nie podziela twierdzenia strony skarżącej, że przedstawione opinie oraz KIP są „blankietowe”. Zarówno wnioskodawca, jak i organu opiniujące oraz organ prowadzący szczegółowo i indywidualnie odniosły się do konkretnej sprawy, poddając szczegółowej analizie uwarunkowania występujące w konkretnym stanie faktycznym. Oczekiwanie strony skarżącej, że organ prowadzący sprawę będzie formułował swoje uzasadnienie innymi słowami, niż organy opiniujące, by uniknąć zarzutu „mechanicznego przeniesienia”, podczas gdy podziela on stanowisko organów opiniujących, stanowi w ocenie Kolegium, niczym nieuzasadniony formalizm.

Zgodnie z art. 62a ust. 1 ooś, karta informacyjna przedsięwzięcia powinna zawierać podstawowe informacje o planowanym przedsięwzięciu, umożliwiające analizę kryteriów, o których mowa w art. 63 ust. 1, lub określenie zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zgodnie z art. 69, w szczególności dane o:

- 1) rodzaju, cechach, skali i usytuowaniu przedsięwzięcia,
- 2) powierzchni zajmowanej nieruchomości, a także obiektu budowlanego oraz dotychczasowym sposobie ich wykorzystywania, pokryciu nieruchomości szatą roślinną oraz dziko występujących zwierzętach na nieruchomości,
- 3) rodzaju technologii,

- 4) ewentualnych wariantach przedsięwzięcia, przy czym w przypadku drogi, o której mowa w art. 24ga ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, każdy z analizowanych wariantów drogi musi być dopuszczalny pod względem bezpieczeństwa ruchu drogowego,
- 5) przewidywanej ilości wykorzystywanej wody, surowców, materiałów, paliw oraz energii,
- 6) rozwiązaniach chroniących środowisko,
- 7) rodzajach i przewidywanej ilości wprowadzanych do środowiska substancji lub energii przy zastosowaniu rozwiązań chroniących środowisko,
- 8) możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- 9) obszarach podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz korytarzach ekologicznych, znajdujących się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia,
- 10) wpływie planowanej drogi na bezpieczeństwo ruchu drogowego w przypadku drogi, o której mowa w art. 24ga ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych,
- 11) przedsięwzięciach realizowanych i zrealizowanych, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,
- 12) ryzyku wystąpienia poważnej awarii lub katastrofy naturalnej i budowlanej,
- 13) przewidywanych ilościach i rodzajach wytwarzanych odpadów oraz ich wpływie na środowisko,
- 14) pracach rozbiórkowych dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko - z uwzględnieniem dostępnych wyników innych ocen wpływu na środowisko, przeprowadzonych na podstawie odrębnych przepisów.

Wnikliwa analiza przedłożonej przez wnioskodawcę Karty Informacyjnej Przedsięwzięcia, dokonana przez Kolegium, pozwala stwierdzić, że zawiera ona kompletne i rzetelne dane w ww. kwestiach. Na tej podstawie, po zasięgnięciu wymaganych opinii, organ prawidłowo wydał zaskarżoną decyzję. Stwierdzenie braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko zostało orzeczone na podst. art. 84 ust. 1 ooś. Informacja o wydanej decyzji bez przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko została podana przez organ pierwszej instancji do publicznej wiadomości w drodze obwieszczenia oraz udostępniona na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu (art. 85 ust. 3 ooś).

W wyniku przeprowadzonego postępowania odwoławczego, Kolegium ustaliło, że organ pierwszej instancji podjął wszelkie czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, a wydana decyzja nie narusza obowiązujących przepisów. Zarzuty skarżącego nie zasługują na aprobatę i nie mogą być uwzględnione. Wobec powyższego, należało orzec jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Na decyzję służy skarga (w 2 egz.) do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie, składana za pośrednictwem Kolegium (75-626 Koszalin, ul. Andersa 34) w terminie 30 dni od dnia doręczenia postanowienia. Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać dane wymienione w art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 259). Zasady uiszczania oraz wysokość wpisu od skargi w postępowaniu przed sądami administracyjnymi są uregulowane w ww. ustawie oraz rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r., poz. 535 t.j.). Wpis stały na podst. § 2 ust. 3 pkt 3 wynosi w sprawach skarg, nieobjętych wpisem stosunkowym, z zakresu ochrony środowiska i przyrody - 200 zł. Wpis sądowy można uiścić gotówką w kasie sądu lub na rachunek bankowy Wojewódzkiego Sądu

Administracyjnego w Szczecinie w NBP: 95 1010 1599 0030 9822 3100 0000. Strona może zwrócić się do Sądu o zwolnienie od kosztów sądowych. Strona może wystąpić do Sądu o przyznanie jej prawa pomocy poprzez ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek w tym przedmiocie powinien być złożony na urzędowym formularzu według ustalonego wzoru. Urzędowe formularze są udostępniane w wojewódzkich sądach administracyjnych, Naczelnym Sądzie Administracyjnym, urzędach gmin, a także w Internecie pod adresem: <http://www.nsa.gov.pl>.

Przewodnicząca Składu Orzekającego
Iwona Szaranek (spr.)

Członkowie:
Agata Witkowska

Joanna Mojska

Otrzymują:

1. Adwokat (pełnomocnik),
2. (pełnomocnik RP Global OZE IX spółka z o. o.),
3. ,
4. Nadleśnictwo Płytnica,
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.
9. ,
10. Wójt Gminy Wałcz wraz z aktami (1 teczka k. 1-32)
11. aa